

тілкі суспільство, яке забезпечить безпеку індивіда та надасть йому засоби для задоволення його потреб.

Беззаперечно, що питання пов'язані зі свободою індивідів повинні бути прерогативою держави та регулюватися актами загальної волі – законами. Проте, право не може вирішувати всіх проблем, пов'язаних із взаєминами людей. Хоча загроза покарання та інші санкції часто бувають ефективними в короткочасному плані, в довгостроковому право має ґрунтуватися на моральності та особистій зацікавленості. Закони мають претендувати на моральну добро якість, тобто на те, щоб бути частиною моралі. Вони мають формувати моральні переконання. Існування того чи іншого закону може переконувати людей в тому, що те, чого він вимагає, є справедливим і здійснюється в інтересах людей. У такий спосіб право і моральне переконання підтримують одне одного.

Очевидно, що в ідеї демократії поєднуються два постулати, два первісні інстинкти суспільного способу життя. Першим із них виступає реакція проти примусу, що випливає з суспільного становища, протест проти чужої волі, перед якою має схилитися наша власна воля. Інший підказує, що коли ми бажаємо лишатися по справжньому рівними, нам таки доводиться поступатися, щоб хтось інший панував над нами.

ПРОТИДІЯ РОЗПОВСЮДЖЕННЮ ДИТЯЧОЇ ПОРНОГРАФІЇ В МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ

Румянцева-Козовник А.В., ад'юнкт ХНУВС

Науковий керівник: д.ю.н., професор, радник ректора ХНУВС Бандурка О.М.

У ХХІ ст. широкого розвитку набула світова мережа Інтернет, так зване «світове павутиння», яке є не тільки засобом зв'язку, а й невичерпним джерелом інформації. Проте слід зазначити, що Інтернет містить в собі й негативні сторони. Нині віртуальне середовище використовується як засіб поширення дитячої порнографії.

Порнографія є особливо тяжкою формою сексуальної експлуатації дітей. Вона приймає останніми роками усе більш широкі масштаби розповсюдження і є грубим порушенням невід'ємного права дитини на гармонійне виховання і розвиток.

До проблем подолання дитячої порнографії неодноразово зверталися такі науковці, як, О.Бут, В.Іващенко, М.Коллінз, І.Лисенко, К. Левченко, Н.Плахотнюк, О.Рябчинська, О.Швед та інші, які висловлювали різні пропозиції з протидії дитячій порнографії, але єдиної думки щодо способів подолання дитячої порнографії до цього часу не вироблено.

Значним кроком уперед у цій боротьбі стало прийняття Генеральною Асамблеєю ООН Факультативного протоколу до Конвенції про права дитини, який стосується торгівлі дітьми, дитячої проституції та дитячої порнографії. Стаття 2 цього протоколу визначає дитячу порнографію як «будь-яке зображення будь-якими засобами дитини, яка здійснює реальні або змодельовані відверто сексуальні дії, або будь-яке зображення статевих органів дитини, головним чином, в сексуальних цілях». Протокол ратифіковано Законом України № 716-IV від 3 квітня 2003 р. і, як кожна держава-учасниця Протоколу, Україна зобов'язується забезпечити визнання таких діянь кримінальним злочином, незалежно від місця його вчинення (національний чи транснаціональний рівень).

Сорок вісім країн світу домовилися про об'єднання своїх сил в боротьбі проти пропаганди дитячої порнографії. Зокрема, ініціативи держав стосуються розповсюдження порнографічних відеозаписів і зображень в мережі Інтернет.

У грудні 2012 року комісар Європейського Союзу по внутрішніх справах Сесілія Мальстрем провела переговори з генеральним прокурором США Еріком Холдером з приводу створення Міжнародного альянсу проти сексуального насильства над дітьми в інтернеті.

Серед країн, які підтримали ініціативу США і Європейського Союзу щодо створення Міжнародного альянсу проти сексуального насильства над дітьми в інтернеті є Албанія, Австралія, Хорватія, Грузія, Гана, Японія, Нігерія, Сербія, Таїланд, Україна та інші.

Важливу роль у розв'язанні багатьох соціальних завдань відіграють неурядові організації. В Україні найактивніше працює в напрямі запобігання розповсюдження дитячої порнографії та надання допомоги жертвам таких злочинів Міжнародний правозахисний жіночий центр «Ла Страда-Україна».

Щоб ефективно протистояти та запобігати збільшенню масштабів такого жакливого явища як дитяча порнографія в Інтернеті, правозахисний центр «Ла Страда-Україна» створив електронну гарячу лінію www.internetbezpeka.org.ua. За допомогою цієї лінії кожен громадянин України може повідомити про наявність дитячої порнографії в мережі Інтернет. Програмне забезпечення лінії створене у відповідності до діючих зразків подібних ліній, що працюють в європейських країнах.

За даними фонду Internet Watch Foundation, Україна посідає 7-ме місце у світі за розповсюдженням дитячої порнографії у всесвітній мережі.

За оцінками МВС України, вітчизняна порноіндустрія приносить залученим у неї злочинцям близько 100 млн дол. щорічно доходу, а кожен вкладений долар приносить вісім доларів прибутку. На постійній основі в цю діяльність залучено 12–15 тис. українських дітей, здебільшого безпритульних і дітей з неблагополучних сімей. За даними міжнародного правозахисного жіночого центру «Ла Страда – Україна», їхній середній вік – від чотирьох до десяти років.

Соціальна нерівність, із якою стикаються діти соціально незахищених прошарків суспільства, часто є найголовнішою мотивацією для участі в порнозйомках. Психологи вважають: такі діти, страждаючи через занижену самооцінку, реалізують себе в порнобізнесі, аби здобути в такий спосіб авторитет чи просто «заробити на морозиво». Також найбільш схильні до цього діти, що потерпіли від сексуальної агресії з боку батьків чи близьких родичів. Хоча й парадоксально, окрему групу ризику становить так звана золота молодь — діти заможних українців, які зазвичай живуть при батьках як сироти. До участі в порнозйомках їх підштовхує цікавість, а також прагнення екстремальних відчуттів. Найчастіше участь таких дітей у порнобізнесі є підсвідомою помістю батькам, котрі взаєморозуміння, любов і підтримку замінюють дорогими іграшками, одягом, мобільними телефонами, комп'ютерами й іншими розкошами.

Хвиля дитячої порнографії, яка накрила багато країн, створює ряд досить складних, але невідкладних проблем як стосовно боротьби з цим негативним та небезпечним явищем, так і з його попередженням, бо з урахуванням розвитку і вдосконалення інформаційних та комунікативних каналів проблему цю досить важко вирішити тільки в рамках однієї держави, вона потребує зважених та скоординованих зусиль світового співтовариства.

Для протидії цим злочинам міжнародна громадськість закликає діяти узгодженими заходами на національному, регіональному і міжнародному рівнях, у тому числі й законодавчо, та посилити спостереження за дотриманням законності в цій галузі.

ПРАВО ЛЮДИНИ НА СВОБОДУ ОБ'ЄДНАННЯ ЯК ОСНОВА ФОРМУВАННЯ І РОЗВИТКУ ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА В УКРАЇНІ

Мороз О.М., здобувач кафедри теорії та історії держави і права ЛьвДУВС

Пріоритетним напрямом державного розвитку сучасної України є формування громадянського суспільства і демократичної правової держави. Суспільство стає громадянським лише тоді, коли в ньому людина визнається вищою цінністю, а держава створює умови та виступає гарантом розвитку прав